

CONCURS MICRORELATS 2023

CATEGORIA ADULTS

-EL DELINQÜENT VERBAL-

Tots els esforços per estabilitzar-lo van ser en va. El seu cos jeia inert sobre un gran bassal de paraules. Segons l'informe pericial que el forense va dictar posteriorment, presentava set impactes de frase curta i dos talls profunds de paraula esdrúixola -sent una d'elles: hipérbole, mortal de necessitat-. Un portaveu de la policia va declarar que, probablement, es tractava d'un ajustament de comptes entre bandes de narradors. Tanmateix, a cap dels participants del concurs de microrelats van agafar per sorpresa els fets. Des que era jove que ja consumia i traficava amb versos escanyolits i contes més aviat magres; això i alguns petits furts conceptuals, el van portar a ingressar, per primera vegada i amb només seixanta-cinc anys, en un reformatori per a poetes menors; aconseguint, en poc temps, fer-se un nom en el món de la delinqüència verbal. A favor seu cal dir que, per veure si algú els hi podia donar millor vida -potser una segona oportunitat-, va deixar escrit en el seu testament que els seus textos fossin incinerats i posteriorment escampats entre les pàgines d'un diccionari.

EL MEU PETIT PAÍS

És tan petit que les distàncies es calculen per centímetres, això vol dir que quan compres un pis és en cm²

És un país que te molts avantatges, per exemple, a l'estiu quan fa molta calor amb un ventilador de butxaca instal·lat a l'única plaça es refresca tot el país i, a l'hivern, quan fa molt fred, per escalfar les cases es fa amb una espelma.

Quan plou, obrint un paraigües ja està cobert tot el país, això sí, les gotes cauen a l'estranger

Tan petit és el meu país que no té banders, només un jardiner per a l'únic arbre. No tenim vaques, ni cavalls, no hi espai, però sí una cabra que dona llet per a tothom

Quan vas al bar i demanes una cafè amb llet, avui et serveixen el cafè i l'endemà la llet. Si demanes una canya amb una tapa d'olives, et serveixen la cervesa en un didal i una arbequina partida per la meitat.

Per a jugar al *ping pong*, és tan petita la taula que ho pot fer una persona sola amb les dues mans alhora

No hi ha incendis, l'únic bomber des de la caserna controla tot el país amb un sifó. En lloc de llacs hi ha una banyera, tampoc tenim una glacera, sinó un glaço de gel

El meu petit país és un gran país

CONCURS MICRORELATS 2023

CATEGORIA JUVENIL

ROBOTS

13/5/2050

Els robots han envaït la terra.

Escassegem d'aigua a causa de l'escalfament.

Els robots s'encarreguen de fer malbé tot el menjar que queda.

Els animals, com que no tenen aigua, també escassegen.

Ara, ja no hi ha llocs verds, no hi ha res real. Tot és gris , fosc, no hi ha estacions. Només perdura l'estiu amb una calor sufocant.

Soc un supervivent . Vinc del futur. Em dic Roc, tinc 16 anys, pell morena i ulls marrons.

El meu objectiu és salvar els pocs humans que queden si es que en queden. Després, puc morir tranquil. És que, amb aquest panorama, ganes de viure, poques.

Avui no he pogut caçar res.

Començo a crear un codi per a parar els robots amb una gana de mil dimonis,.

Abans em dedicava a hackejar ordenadors que robaven dades dels altres. Treballava per la policia no era cap delinqüent eh?

Acabo el codi.

Surto.

Veig un robot i em tiro sobre d'ell. Miraculosament, el guanyo i li insereixo el codi. Ah, ara sé perquè l'he guanyat. Era un robot de nivell 1. Són els més fàcils de vèncer però almenys l'he guanyat . Quan acabo d'inserir-li el codi, fa un gir bruscat i pam!

Em desperto i m'adono que soc un robot en procés ja que encara puc pensar per mi sol. En qüestió de segons ja seré un d'ells.

El robot, ha dissipat el codi i ho sé perquè m'arriba una senyal de desconnexió total. No noto res més.

CONCURS MICRORELATS 2023

CATEGORIA INFANTIL

VENJANÇA

L'Ashley estava berenant amb els seus avis. De 14 anys, prima i morena, feia temps que havia perdut aquella mirada plena de vida. Cada vegada que recordava com havien mort els seus pares, a mans d'aquell soldat. Mai podria oblidar-ne la cara. Havia decidit venjar-se. Per això, es convertiria en militar i el mataria. Una nit va posar en pràctica el seu pla: Els seus avis marxarien a dormir després de donar-li el petó de bona nit, agafaria la motxilla que ja tenia guardada sota el llit i sortiria per la finestra. Va sortir vestida amb roba de camuflatge, amb els cabells tallats i ben decidida. Abans de perdre de vista la casa, va girar-se per mirar per darrera vegada. Trobaria a faltar la seva vida.

Unes hores després arribava al campament militar. Al seu voltant hi veia molt nois. Alguns eren musculosos, altres prims, grassos... Li va sorprendre tanta varietat. Va anar directament a parlar amb el cap d'aquella tropa, a qui es va dirigir amb veu greu dient-li que volia participar a la guerra. En sortir de la tenda del comandant va glaçar-se-li la sang: Era ell. Allà el tenia. L'assassí dels seus pares. Una ràbia infinita li va recórrer les venes. El mataria!

Cinc mesos. Es el temps que va necessitar per mirar fixament aquells ulls i mirar de ben a prop com s'apagaven. Sorpresa, va adonar-se que el seguiria a la tomba. Aquell ganivet que tenia ocult l'havia ferit de mort. Havia valgut la pena?